

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/312/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214202327
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214202327.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 31 792 752 so sídlom Bratislava, ul. Pribinova 25, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova 25, proti žalovanému: H. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. č. XXX, o zaplatenie 2972,43 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25. novembra 2015 č. k. 6C/187/2014-49, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 25. novembra 2015 č. k. 6C/187/2014-49 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 881,14 eura v mesačných splátkach po 30 eur, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 30. dňom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že dňa 7.2.2014 žalobca súdu doručil žalobu a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 2972,43 eura spolu s úrokom vo výške 4,025 % ročne zo súm, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania ako aj zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne, tak že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta neprevýšia spolu 1500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500 eur žiadal o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2972,43 eura do zaplatenia. Vydania takéhoto rozsudku sa domáhal na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril dňa 23.7.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 1500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 80,37 eura a mal vykonať 42 splátok. Žalovaný však dohodnuté splátky pravidelne a včas nezaplatil a dostal sa do omeškania už s prvou splátkou, preto listom zo dňa 1.3.2011 mu oznámil zosplatenie úveru. Toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 4.3.2011, preto s prihliadnutím na § 53 ods. 8 OZ povinnosť žalovaného zaplatiť celý dlh vyplývajúci z predmetnej úverovej zmluvy vznikla dňa 23.5. 2011.

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo dňa 31.8.2015 č.k. 6C187/2014-34 žalobu v časti o zaplatenie príslušenstva pohľadávky ako aj zmluvnej pokuty odmietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2015, preto predmetom tohto rozhodnutia je uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2972,43 eura .

4. Konštatoval, že žalovaný v konaní uviedol, že so žalobcom dňa 23.7.2010 uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere. Nevedel uviesť akú sumu na základe tejto zmluvy mu žalobca poskytol, ani to akú sumu v splátkach žalobcovi zaplatil. Tvrdenie žalobcu o tom, že ten mu na základe predmetnej zmluvy poskytol sumu 1284,25 eura a že on žalobcovi doteraz zaplatil 403,11 eura, však nespochybnil. Uviedol, že je ochotný žalobcovi zaplatiť to, čo mu prináleží podľa zákona, avšak žiadal, aby súd povolil splátky maximálne v sume 30 eur mesačne, pretože jeho zárobok je maximálne 350 eur, jeho manželka zarába tiež takúto sumu, pritom majú dve vyživovacie povinnosti voči mal. deťom v veku 7 a 17 rokov (obe ešte navštevujú školu) .

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 23.7.2010 žalovaný ako dlžník uzatvoril so žalobcom ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe tejto zmluvy tento veriteľ mu poskytol úverový rámec v sume 1500 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver veriteľovi vrátiť v mesačných splátkach a každú splátku mal vykonať v sume 80,37 eura. Listom zo dňa 1.3.2011 veriteľ oznámil žalovanému zosplatnenie úveru s tým, aby sumu s ktorou je v omeškaní (241,11 eura) zaplatil do 15 dní od doručenia listu, v opačnom prípade celý dlh sa stane splatný. Toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 4.3.2011, dlh nezaplatil.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014, § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1-10, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a uviedol, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Obsah tejto zmluvy o úvere žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je bezpochybné, že veriteľ má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalobcom tvrdené a ani preukázané, že sporný úver bol poskytnutý žalovanému za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Táto zmluva o úvere neobsahuje žiadnu zmienku o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a ani nič nenasvedčuje na to aké je povolanie žalovaného ako odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzavretie tejto zmluvy má. Na základe týchto skutočností súd s vychádzajúc z ust. § 52 OZ v znení účinnom od 1.5.2014 ustálil, že predmetná úverová zmluva uzavretá dňa 3.7.2012 je spotrebiteľskou zmluvou. Na právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy s prihliadnutím na § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014), podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie OZ nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 a právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd predmetný právny vzťah považoval za spotrebiteľský právny vzťah a posudzoval ho podľa citovaných ustanovení OZ ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z.z. Vychádzajúc z uvedeného je nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 23.7.2010, z ktorej žalobca vyvodzuje v tomto konaní uplatnené právo. Na právny vzťah vzniknutý touto zmluvou preto treba aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Práve za tým účelom zakotvuje aj náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch ako aj následky absencie tej ktorej náležitosti takejto zmluvy.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v konaní predovšetkým zisťoval, či predmetná zmluva má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa citovaných ustanovení zákona č.129/2010 Z.z. v znení neskorších zmien. Konštatoval, že zmluva z ktorej žalobca vyvodzuje svoj uplatnený nárok, neobsahuje náležitosť podľa §-u 9 ods.2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z. (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia). Absencia tohto údajov v spotrebiteľskej zmluve má za následok podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu žalovaný je povinný žalobcovi vrátiť poskytnutý úver bezúročne a bez poplatkov. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že veriteľ žalovanému poskytol celkom sumu 1284,25 eura a že žalovaný doteraz na vyrovnanie

dlhu vyplývajúceho z predmetnej úverovej zmluvy zaplatil 403,11 eura. Vzhľadom na to, že tvrdenia sporových strán o výške veriteľom poskytnutej sumy ako aj o výške sumy, ktorú doteraz žalovaný žalobcovi zaplatil, boli zhodné, súd prvej inštancie toto tvrdenie si osvojil ako skutkové zistenie založené na zhodnom tvrdení účastníkov (§ 120 ods.3 OSP) a pri rozhodovaní z neho vychádzal. Je zrejmé, že žalovaný doteraz nezaplatil celú sumu, ktorú mu žalobca na základe predmetnej zmluvy poskytol, preto súd prvej inštancie žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy 881,14 eura a v zmysle § 160 ods.1 OSP žalovanému predmetný dlh povolil splácať v splátkach výšku ktorých zároveň určil. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Vzhľadom na výsledok konania (čiastočný úspech oboch účastníkov) o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

9. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca v časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a v časti výroku o trovách konania. Namietal posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Podľa jeho názoru pre taký záver nie sú splnené zákonné predpoklady definované v § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda 23.07.2010. Uvedené ustanovenie vyžadovalo, aby boli splnené súčasne dve podmienky ohľadne predpísanej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. že nemá predpísanú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. V tomto prípade však súd prvej inštancie neskonšatoval, že by zmluva nemala písomnú formu, a teda podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia neboli splnené. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom pri rozhodovaní nepoužil relevantné znenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. Ďalej namietal, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi sporovými stranami nevyžadoval, aby mesačná splátka bola rozpisovaná na jednotlivé čiastky - istina, úrok a iné poplatky. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. Zmluva uzavretá medzi sporovými stranami obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nevychádzal z obsahu uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovanému bol poskytnutý úver v sume 1500 eur (a nie 1284,25 eura ako uvádzal súd prvej inštancie), v dôsledku čoho neobstojí rozsudok zamietajúci žalobu v sume 215,75 eura. Z rozsudku nie je zrejmý dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu v časti príslušenstva zamietol. Žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v sume 119,84 eura.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevzhladol dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, rozsudok je potrebné podľa § 389 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti, čím došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali im patriace procesného práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia.

11. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30.06.2016 a v zmysle § 157 ods. 2 OSP bol povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v tomto ustanovení, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Od 01.07.2016 je účinný nový právny predpis upravujúci súdne konanie Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení § 220 ods. 2 stanovuje, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa

vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

17. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

19. V danej veci z predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 1500 eur a mal vrátiť 42 splátok po 80,37 eura, teda spolu sumu 3375,54 eura. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 2972,43 eura. Súd prvej inštancie si vôbec neujasnil z čoho žalovaná suma pozostáva.

Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že uznesením zo dňa 31.8.2015 č.k. 6C187/2014-34 žalobu v časti o zaplatenie príslušenstva pohľadávky ako aj zmluvnej pokuty odmietol, avšak nešpecifikoval presne v akom rozsahu žalobu odmietol.

20. Z listu žalobcu zo dňa 1.3.2011 vyplýva, že oznámil žalovanému zosplatenie úveru s tým, aby zaplatil sumu 241,11 eura, s ktorou je v omeškaní, do 15 dní od doručenia listu, v opačnom prípade celý dlh sa stane splatný. Súd prvej inštancie sa nezaoberal tým v akej sume sa mal stať splatným celý dlh.

21. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že sporové strany sa zhodli na tom, že v skutočnosti bol žalovanému poskytnutý úver v sume 1284,25 eura a žalovaný zaplatil celkovo sumu 403,11 eura, nie je súdom prvej inštancie ničím preukázané a takéto skutočnosti nevyplývajú zo žiadneho dôkazu.

22. Právne zdôvodnenie súdom prvej inštancie je zmätočné a aj nesprávne. Mal aplikovať na danú vec právne predpisy v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 23.7.2010 (na strane 7 rozsudku je nesprávne uvedené, že dňa 3.7.2012). Ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie nesprávne aplikoval v znení účinnom od 1.5.2014, pretože ak v čase uzavretia zmluvy existovalo ustanovenie § 52 OZ, potom mal aplikovať uvedené ustanovenie v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a vypořadať sa s právnou úpravou platnou v tom čase. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie citoval s uvedením „v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy“, avšak neuviedol konkrétne k akému dátumu citované znenie bolo účinné. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. citoval v znení, ktoré nebolo v čase uzavretia zmluvy účinné, teda aplikoval nesprávne právne posúdenie (i keď uviedol dovetok v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vypořada so všetkými vytknutými pochybeniami a svoje nové rozhodnutie kvalifikovane zdôvodní v súlade so závermi odvolacieho súdu i v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Rozhodne aj o trovách konania.

24. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).